

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/325/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111228309
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111228309.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanému P. W., O., W. XX, o zaplatenie 625,67 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 17C/332/2011-32 z 2.7.2012 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Žalobcovi a žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal a vrátil žalobcovi súdny poplatok 30,87 €, cestou Daňového úradu Bratislava, do 3 dní od doručenia právoplatného uznesenia daňovému úradu.

V odôvodnení, o. i. reprodukoval takmer celý obsah podania žalobcu z 25.5.2012, a pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, uviedol, že mu náhradu trov konania nepriznal z dôvodov uvedených vo vyjadrení žalobcu, s ktorými sa stotožňuje, a to napriek tomu, že podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. účastník, na ktorého strane vystupoval, by mal právo na náhradu trov konania. Navyše dodal, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi má právny základ v primeranej aplikácii § 142 ods.1 O. s. p., ktorý priznanie náhrady trov konania podmieňuje účelnosťou vynaložených trov a mal za to, že nejde o účelne vynaložené trovy konania, ak sa dá zastúpiť združenie založené na ochranu spotrebiteľa advokátom, že ak účelom, cieľom združenia je ochrana spotrebiteľov, predpokladom k jeho činnosti by mala byť vedomosť o právach spotrebiteľov, ktoré majú byť jeho činnosťou chránené, a teda spravodlivo možno očakávať, že bude združovať predovšetkým osoby s príslušným (právnickým) vzdelaním, s potrebnými odbornými vedomosťami a že, vzhľadom na uvedené, zast. „žalobcu“ v tejto veci sa javí ako nadbytočné a účelové.

Vedľajší účastník podal proti uzneseniu včas odvolanie, a to len proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva. Poukázal na to, že aj keď súd rozhodol s poukazom na § 146 ods.2 prvá veta O. s. p., náhradu trov konania nám nepriznal a, čo sa týka bližšieho odôvodnenia napadnutého výroku, súd sa v celom rozsahu stotožnil s vyjadrením žalobcu a usúdil, že nejde uňho (vedľajšieho účastníka) o účelne vynaložené trovy konania, že vyjadrenie žalobcu, ktoré v napadnutom uznesení súd cituje, je jednostrannou obranou hospodárskych záujmov žalobcu, čo je pre neho pochopiteľné, čo pre neho nie je pochopiteľné, je skutočnosť, že túto jednostrannú obranu hospodárskych záujmov žalobcu, si v celom rozsahu osvojil a stotožnil sa s ňou a poskytol tak jeho hospodárskym záujmom jednostrannú ochranu a, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia má dojem, že súd nedocenil potrebu ochrany spotrebiteľov v SR a ochranu práv združení a úlohu súdov pri tejto

ochrane. Citujúc znenie čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 a čl.47 Charty základných práv EÚ, uviedol, že argumentácia ktorú používa žalobca a ktorú si súd osvojil proti nemu a jeho zást., je - podľa jeho názoru - namieste, ale nie proti nemu a jeho zást., ale proti vymáhačským a dodávateľským organizáciám a ich zást., že voči žalobcovi obdobné úvahy súd neprezentuje, že konštatovania žalobcu, ktoré si súd osvojil, o neúčelnosti ním vynaložených nákladov na zast., objektívne prispievajú k ochrane hospodárskych záujmov vymáhačských a dodávateľských organizácii, ktorých hospodárska politika je založená na používaní neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a v masovom uplatňovaní premlčaných pohľadávok, že žalobca konštatuje jeho vstupovanie, zast. advokátom, do množstva sporov, ale prehliada, že môže vstúpiť len do konaní, ktoré začal sám žalobca, že stačí, aby sa uvedené konania nezačali a on nebude mať do čoho vstupovať, že ak do konania nevstúpi, súd žalobám v celom rozsahu, bez súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, vyhovie a dodávateľovi, na úkor spotrebiteľa, prizná náhradu trov konania, v drvivej väčšine prípadov platobným rozkazom (ďalej len PR), že dennodenne sme toho svedkami, že prizná aj premlčané nároky s neplatným prísl. a z úradnej moci pred úmyselne masovo uplatňovanými premlčanými nárokmi spotrebiteľov neochráni. Zdôraznil, že jeho cieľom, je vstúpiť čo do najväčšieho počtu spotrebiteľských vecí a ideálne by bolo, ak by mohol vstúpiť do všetkých, ale v jeho možnostiach je vstúpiť len do zlomku týchto vecí, že verí však, že časom, po preniknutí spotrebiteľského práva do povedomia všetkých zúčastnených, nebude do čoho vstúpiť, nakoľko žaloby dodávateľov budú založené na čestných a morálnych postupoch a súdy zabezpečia ochranu spotrebiteľov z úradnej moci, avšak prax ho presvedča, že jeho predstava je ešte od reality značne vzdialená, že nie on určuje počty spotrebiteľských vecí na súdoch svojimi vstupmi do nich, ale vymáhačské a dodávateľské organizácie, ktoré podávajú žaloby, že nie on je príčinou, on je následkom príčiny, môže vstúpiť len do konania, ktoré niekto začal, že súd sa však vo vzťahu k žalobcovi nepozastavuje nad tým, že vstupuje do desaťtisícov sporov podávaním typovo rovnakých žalôb, zast. advokátom, že priznáva žalobcovi náhradu trov konania a, že súd nezisťoval v žiadnom konaní, koľko zamestnancov má žalobca a koľko z nich je právnikov. Pýtal sa, prečo sa súd nepozastavuje nad tým, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávky žalobcovi, ktorý sa zaoberá vymáhaním pohľadávok, ako predmetom svojej činnosti a prečo sa táto inkasná spoločnosť, patriaca k najväčším v EÚ, ktorá podľa svojej internetovej stránky zamestnáva len na Slovensku 210 zamestnancov, dáva zast. silnou špecializovanou advokátskou kanceláriou, proti slabým spotrebiteľom a prečo súdu u žalobcu nevedí, že tak robí, napriek tomu, že vykonáva svoj predmet činnosti, ale uňho mu to prekáža, že zatiaľ nepostrehol od toho istého súdu argumentáciu, používanú proti nemu, že žalobca, ktorý má vo svojom predmete činnosti vymáhanie pohľadávok, tak má robiť sám, bez služieb advokáta, pričom žalobca v desaťtisícoch typových žalôb je zast. advokátom, zatiaľ sa na súdoch, ktoré sú toho názoru, že jemu, ktorý bráni celospoločenský a újinný záujem na ochrane spotrebiteľov, náhrada trov konania nepatrí, nestretol s úvahou, že žalobcovi pri ochrane len jeho vlastných hospodárskych záujmov, by náhrada trov konania potom takisto nemala patriť, naopak súdy bez akýchkoľvek pochybností mu náhradu trov konania priznávajú, a to aj za úkon, ktorý už mnoho rokov nemá v advokátskej tarife oporu a ktorý ani nie je uskutočňovaný v rámci súdneho konania, a ktorý si žalobca uplatňuje v drvivej väčšine žalôb, a to „písomné podanie protistrane - pokus o zmier“. Diametrálne rozdielne posudzovanie tých istých skutočností, pri úvahách o náhrade trov konania uňho a u vymáhačskej organizácie označil za zjavné a preňho ťažko pochopiteľné, pritom on, pri ochrane spotrebiteľov, môže vstúpiť len do tých súdnych konaní, ktoré dodávateľ, resp. vymáhačská spoločnosť podaním žaloby, iniciuje a jeho konanie je len logickým a primeraným následkom príčin vyvolaných dodávateľmi a vymáhačskými spoločnosťami, že to sa týka aj kvantity a kvality jeho postupov, že reaguje adekvátne na kvantitu a kvalitu žalôb, ktoré sa líšia len vpisovaním iných mien a iných číselných údajov, že je evidentné, že žalobca ignoruje práva spotrebiteľov a je pre neho rozhodujúce len zistenie, či on v pozícii vedľajšieho účastníka do konania vstúpil, že nič neriskuje, lebo ak on do konania nevstúpi, súd žalobe žalobcu aj s požiadavkou na náhradu trov konania vyhovie a ak do konania vstúpi, žalobu berie späť, počítajúc s tým, že ho súd na náhradu trov konania nezaviaže a preto sú hospodárske záujmy žalobcu tým dostatočne chránené a nič ho neodrádza v jeho nekalej činnosti pokračovať. Navrhol zistiť, napr. za posledné 2 roky, v koľkých konaniach zoberal žalobca žalobu späť alebo bol neúspešný, a v koľkých do ktorých nevstúpil a v koľkých do ktorých vstúpil, toto zistenie by malo byť dostatočným argumentom na preukázanie účelnosti, hospodárnosti a nenadbytočnosti jeho vstupovania do konaní, prostredníctvom advokáta, že samozrejme - z hľadiska záujmov žalobcu - ide uňho (vedľajšieho účastníka) o účelové, nadbytočné a nehospodárne zast., že príklady tejto disproporcie na jednotlivých súdoch zhromažďuje a už teraz je zrejmé, že túto disproporciu nebude možné zdôvodniť. Položil otázku, čo je cieľom skupovania pohľadávok žalobcom a, čo je cieľom jeho zast. advokátom a podotkol, že toto zast. sa súdu nevidí neúčelné, ale ako neúčelné súd vidí to, že sa mu s pomocou advokáta podarí zachrániť spotrebiteľa,

že faktom je, že súdy dlhodobo vybavovali spotrebiteľskú agendu vydávaním PR, a to v drvivej väčšine v rozpore s § 172 ods.9 O. s. p., príp. rozsudkami pre zmeškanie, v rozpore s § 153b ods.5 písm. d) O. s. p., že mnohé súdy tak robia ďalej a preto je možné, že niektoré súdy môžu chápať jeho aktivity, len ako príčinu nárastu práce, takýto prístup k spotrebiteľskej agende, by však v súčasnosti nemal mať v spoločnosti miesto, že úloha súdov je pri zjednaní nápravy v spotrebiteľskom právnom prostredí jedinečná a nezastupiteľná a ide len o to, ako sa jej zhostia, že príčinou sú žaloby, ktoré nemali byť vôbec podané, že postup súdov, aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania, určí, či podávanie takýchto žalôb bude bez rizika hospodárskej straty dodávateľov a vymáhačských spoločností pokračovať alebo sa veľmi rýchlo zastaví, že súdy majú nezastupiteľnú úlohu v spotrebiteľskej agende pri zvyšovaní životnej úrovne spotrebiteľov, ktorými sú vlastne všetci občania a teda takto majú možnosť prispievať k prosperite celej spoločnosti, pričom on chce byť v tomto procese nápomocný, pokiaľ mu v tom súdy SR nebudú brániť, že desaťtisíce občanov, sú v dôsledku splácania úžerníckych úverov alebo úverov zaťažovaných neprijateľným sankčným mechanizmom, a to často z premlčaných nárokov, od trhu odstavení a okrem základných potravín a vecí na prežitie, si nie sú schopní kúpiť žiaden spotrebný tovar, čo brzdí výrobu a celkový rozvoj spoločnosti. K odôvodneniu napadnutého uznesenia ďalej dodal, že súd v podstate nespochybňuje jeho právo na zast., čo oceňuje, nakoľko väčšina súdov má aj vo vzťahu k tomuto právu zatiaľ nejasnosti, spochybňuje však účelnosť uplatňovania náhrady trov konania. Citoval znenie čl.47 ods.2 Ústavy SR a tvrdil, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc vyplýva z uvedeného čl. a ESLP toto právo opakovane vo svojich rozhodnutiach zaraďuje medzi základné práva, že on ako občianske združenie zložené, až na jednu výnimku, z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že jeho vstupom do konania, zast. advokátom, sa zrazu žalobca ocitol v postavení, v ktorom našiel rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť, že prax mu potvrdzuje, že najväčšie možnosti na efektívnu pomoc spotrebiteľom mu poskytuje práve inštitút vedľajšieho účasti, keďže neinformovaný a rezignovaný spotrebiteľ nevyhľadá ani advokáta ani jeho, a ak áno tak len výnimočne. K svojmu postaveniu, ako vedľajšieho účastníka, dal do pozornosti najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár-I.diel,2.Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kol. Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.327-331 a uviedol, že spotrebiteľ bol v súdnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, že jeho účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu na ktorý bol založený, že prax potvrdzuje, že sociálne a vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, sám sa brániť nevie a na advokáta nemá, proti PR alebo rozsudku podá opravný prostriedok len úplne výnimočne, nevie čo je premlčanie a námietku premlčania nevznesie, žalobca ťaží z pasivity a rezignácie spotrebiteľa a práve táto nečinnosť spotrebiteľa mu vyhovuje. Zdôraznil, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, ako na to poukázal (čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 Charty základných práv EÚ, príslušne smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zák. o ochrane spotrebiteľa), že na napĺňanie týchto cieľov je odkázaný na právne služby, že aj keď je združením na ochranu spotrebiteľov, nie sú, až na jednu výnimku právnicki a podľa svojich skúseností s aplikáciou spotrebiteľského práva na súdoch a vzhľadom na množstvo vecí, sa bez pomoci právnikov nezaobíde, že jeho členkou je len 1 právnička, ktorá sa však výkonom povolania nezaobrá, že - podľa jeho názoru -, by však na jeho práve na náhradu trov konania nič nezmenila ani skutočnosť, ak by mal právnikov všetkých členov, že ak má svoje právo na zast. advokátom, na napĺňanie svojich cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je nepochybne potrebné, aby mu súdy priznávali náhradu trov konania tam, kde mu na náhradu trov konania vznikli podmienky, že ak súdy tak konať nebudú, zabránia mu, ako neziskovej organizácii, v pokračovaní v činnosti, čo by nemalo byť cieľom súdov - to je cieľom vymáhačských a organizácii a dodávateľov - že súd by nemal podporovať hospodárske záujmy dodávateľov, ale spotrebiteľov a jeho práva a, že ukladá to čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ (jeho znenie citoval) a, že poukazuje na to opakovane. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva že má právo aj na advokáta a aj na náhradu trov konania (D ô k a z: rozsudok SD EÚ C-279/09. Podotkol, že nemôže sa zbaviť dojmu, že úvahy súdu o jeho činnosti a jeho zast., vedú v konečnom dôsledku objektívne, aj keď je presvedčený, že to nie je cieľom, k ochrane hospodárskych záujmom vymáhačských a dodávateľských organizácii, lebo tie veľmi rýchlo pochopia, že naďalej môžu masovo uplatňovať premlčané pohľadávky, majúce pôvod v neprijateľných zmluvných podmienkach, nekalých obchodných praktikách, úžerných úrokoch a nezákonných sankčných mechanizmoch, ostáva im len vyčkať, či do konania vstúpi alebo nie, lebo ak do konania nevstúpi, spotrebiteľ sa sám v drvivej väčšine prípadov brániť nebude, súd na premlčanie z úradnej moci neprihliadne, nárok žalobcovi prizná a v tej istej veci, v ktorej by mu súd nepriznal náhradu

trov konania, prizná náhradu trov konania žalobcovi a, že archív súdu a konania na súdoch, do ktorých nevstúpil sú toho jednoznačným dôkazom. Za podstatné považoval zdôrazniť, že žalobca neuplatňuje premlčané nároky náhodne, ale masovo, hromadne a účelovo. Pýtal sa, prečo tak robí po uplynutí niekoľkých rokov po splatnosti, že veľká časť spotrebiteľov, zo sociálne slabých vrstiev, už nedisponuje ani zmluvami, ani dokladmi o zaplatení, čo sťažuje obranu proti žalobám, s čím žalobcovia počítajú, že snaha žalobcu kapitalizovať sankcie proti spotrebiteľovi za čo najdlhšie obdobie, je zjavná, že pokiaľ súd nadobúda dojem o neúčelnosti jeho konania, zast. advokátom, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania, tak mnohokrát práve postačuje už samotný jeho vstup do konania, aby žalobca žalobu, ktorou uplatnil proti spotrebiteľovi premlčané nároky, túto zobral späť, lebo si je vedomý toho, že vznesie námietku premlčania a bez jeho účasti by tak neurobil, lebo námietka premlčania by až na ojedinelé výnimky nehrozila a súd by ju bez návrhu neuplatnil, aj keď sa mu takýto stav javí byť v spotrebiteľskom práve prekonaný a v rozpore s čl.169 ods.1 Lisabonskej zmluvy a pýtal sa, čo je na tomto jeho postupe nesprávne, čo je závadné na jeho snahe dosiahnuť tento účel a tým pomôcť spotrebiteľovi. Ďalej uviedol, že chce ozrejmiť, nakoľko je neziskovou organizáciou, vlastné prostriedky nemá, za posledné 2 roky obdržal dotáciu 4 000 €, z ktorých mu bolo vyplatených len 1 000 €, čo nepostačuje ani na známky, ale nie to chce zdôrazniť, chce zdôrazniť, že v sporoch, v ktorých je žalobca neúspešný, by sa jeho neúspešné spory nemali dotovať z prostriedkov štátu, resp. z prostriedkov jemu pridelených, čím by si mal žalobca takúto ochranu zaslúžiť, že je nesporné, že vzhľadom na rozsah agendy a jej právnu variabilitu, sa bez zast. nezaobíde a, že aj keď je pravdou, že väčšina jeho sporov končí zamietnutím žalôb alebo zastavením konania v dôsledku namietnutia premlčania, dopredu to nie je zjavné a pokiaľ žalobca nevezme žalobu späť, už v dôsledku zistenia jeho vstupu do konania, je potrebné sa oboznámiť so žalobou a prílohami, zistiť, o. i. či zmluva trvá alebo nie, či došlo k jej výpovedi alebo k odstúpeniu od zmluvy alebo zosplateniu, či pri nepremľčaných pohľadávkach je nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia a v akej výške, resp. či sú premlčané len niektoré splátky, aký je sankčný mechanizmus, čo sa týka zmluvných pokút a dohodnutých úrokov z omeškania a p. a taktiež pri premlčaných pohľadávkach sa musí vyporiadať so snahou žalobcov aplikovať na premlčanie Obch. zák. namiesto O. z. a namietat' nekalosť obchodných praktík žalobcov a dodávateľov, podsúvanie spotrebiteľom dohody o splátkach na predformulovaných tlačivách, ktoré v sebe skrývajú predĺženie premlčacej lehoty na 10 rokov, vrátane neplatných rozhodcovských doložiek. Poukázal ďalej na to, že nakoľko nemá ani podmienky kancelárske, ani vlastné finančné prostriedky a ani personálne obsadenie, jedinou možnosťou na obstaranie aspoň časti spotrebiteľskej agendy, sú ochotné advokátske kancelárie, že nie je mu jasné, prečo by v súčasných právnych pomeroch nemal mať možnosť realizovať svoju činnosť prostredníctvom advokátskych kancelárií, ale sa tvrdí, že by mal činnosť vykonávať vlastnými prostriedkami, keď je zjavné, že ju vlastnými prostriedkami zvládnuť objektívne nemôže, že kto mu zaplatí priestory, ľudí, techniku, kancelárske potreby atď., že zatiaľ to robia jeho advokáti na svoje náklady a, že počas 2 rokov sa mu podarilo zatiaľ nájsť 2 takéto advokátske kancelárie, že 2 advokáti, ktorí s ním spolupracujú, zakúpili potrebné technické pracovné prostriedky a prijali ďalších pracovníkov, že predpokladá, že súdu je z jeho činnosti známe, koľko pracovného nasadenia je potrebné na spracovanie predmetnej agendy, ktorá sa na jej konci ukáže, v konkrétnej jednotlivéj veci, ako rutinná a jednoduchá, že treba vidieť, koľko práce je zhmotnenej v množstve týchto „jednoduchých“ vecí, že z hľadiska komplexného poňatia, to nie je agenda jednoduchá, je nákladná a bez jeho advokátov a ich kancelárií neuskutočniteľná, že - podľa jeho názoru -, by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispieť aj súdy, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát, aby sa týmto spôsobom čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávatelia prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech, ak však neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále opláti a budú to robiť naďalej a zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak podané nikdy neboli, že ďalší vývoj, tak ako sa vyvíja aj spotrebiteľské právo, závisí od toho, či bude môcť svoju činnosť efektívne s pomocou advokátov rozširovať, a to len za predpokladu, že mu v úspešných konaniach budú priznávané náhrady trov konania a vyhrá rezignovaný a zbedačený spotrebiteľ alebo mu náhrady trov konania priznávané nebudú, svoju hromadnú a najefektívnejšiu pomoc spotrebiteľov bude musieť ukončiť a dodávatelia a vymáhačske organizácie vyhrajú a nič im nebude brániť naďalej v uplatňovaní premlčaných pohľadávok, pozostávajúcich nielen z istiny, ale aj nemorálnych úrokov z úverov, neplatných sankčných mechanizmov a to dokonca aj pri odstúpeniach od zmluvy, keď je nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako tomu bolo pred jeho vstupmi do konaní a ako je tomu aj v súčasnosti na súdoch, do konaní na ktorých doposiaľ nemohol z finančných a kapacitných dôvodov vstúpiť, že jeho cieľom je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak neskrachujú z dôvodu, že súdy nepriznávajú združeniu

náhradu trov konania ani v úspešných konaniach, len tak sa bude možné celoplošne s nečestnosťami a nemorálnosťami v spotrebiteľskom práve vyporiadať, že vzhľadom na státisíce spotrebiteľských sporov na súdoch SR a enormné personálne, technické a finančné náklady, ktoré zatiaľ za neho znášajú jeho zást. pri jeho zastupovaní, sa preto nedomnieva, že nie je namieste konštatovanie súdu, že ak využil na zast. advokáta, tak nie je možné považovať za účelné vynaložené náklady pre účely náhrady trov konania, práve naopak, nielenže tieto náklady sú účelné, čoho dôkazom sú výsledky konaní, ako je toto, ale sú nevyhnutné na umožnenie pokračovania v jeho najefektívnejšej činnosti pri ochrane spotrebiteľov, ostáva mu veriť, že túto jeho efektívnu činnosť súdy SR, cez inštitút náhrady trov konania nezablokujú, že jeho činnosť musí a objektívne môže, predovšetkým spočívať v organizačnej a celkovej manažérskej činnosti a aj do budúcnosti je jeho zámerom výkon tejto svojej činnosti realizovať v súdnych konaniach, predovšetkým prostredníctvom advokátov, čo je v prvom rade ich doménou, aj čo sa týka právnych podaní a na internete uverejnených vzorov, sú výsledkom činnosti jeho advokátov, čo nepovažuje v žiadnom prípade za rozporné s jeho právnym statusom, že je evidentné, že nemá snahu o žiadne navýšovanie trov konania, obmedzuje sa len na prevzatie a prípravu zast., odpor, ak bol vydaný PR a vyjadrenie k žalobe, ak mu bola doručená a práve preto sa snaží reagovať už v prvom podaní na predpokladanú obranu u žalobcu, známu mu z obdobných vecí a ak je jeho pohľadávka zjavne premlčaná, neuvádza žiadne ďalšie konkrétne námietky, nakoľko by to bolo nadbytočné, že teoreticky si sice vie predstaviť, že aj v prípadoch uplatnenia premlčaných pohľadávok, by mohol požadovať, aby súd určil neprijateľné zmluvné podmienky, najmä ak právnymi predchodcami žalobcov sú také spoločnosti, ako Home Credit, Beneficial Finance, Ge Money a i., ktorých obchodné podmienky sú preplnené neprijateľnými zmluvnými podmienkami, telefónni operátori, ktorých obchodné podmienky naďalej obsahujú zakázané zmluvné pokuty, ale aj kamenné banky, ktorých obchodné podmienky obsahujú väčšinou neprijateľné poplatky za spísanie zmluvy a za vedenie úverových účtov, a to nehovorí o revolvingoch, ale zdá sa mu, že pri takom množstve, aké predstavujú žaloby na premlčané pohľadávky, ak by mal vznášať aj tieto ďalšie námietky, táto agenda by sa stala pre súdy ešte ťažšie zvládnuteľná, ak by však súd v tomto jeho postupe videl problém, prispôsobí sa a okrem námietky premlčania bude požadovať, aby sa súd navyše vyporiadal aj s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, avšak zatiaľ sa mu takýto postup javí ako neehospodárny, vo vzťahu k predmetnej agende, kde sú uplatňované premlčané pohľadávky, že v čom má byť odlišnosť jeho, podľa súdu, zhodných postupov iná, ako taká, že je reakciou na konkrétne zhodné žaloby žalobcov, aký je dôvod na rovnaké žaloby reagovať rozdielne, že aj súdna prax potvrdzuje, že s totožnou problematikou sa ten istý súd vyporiada v odôvodnení rozhodnutí rovnako a, že je to logické a nevidí na tom nič divné. Vytýkal súdu, že si však osvojil aj ďalšiu argumentáciu žalobcu, ktorá sa mu javí byť nelogickou a prehliadajúcou platnú právnu úpravu, keď žalobca nedôvodne nerozlišuje a zamieňa v konaní jeho postavenie a postavenie jeho zást., že to on, ako vedľajší účastník uskutočňuje úkony, ktoré žalobca pripisuje jeho zást., aj keď tak robí, v súlade s inštitútom zast., prostredníctvom zást., že nejde o vyjadrenia jeho zást., ide o jeho vyjadrenia, úkony teda nielen prioritne, ale vždy uskutočňuje on, ako vedľajší účastník, on oznamuje vstup do konania a on si uplatňuje náhradu trov konania, nie jeho advokát, že žalobca si zjavne zamieňa inštitút vedľajšieho účastníctva s inštitútom zast., že jeho zást. má voči nemu nárok na odmenu za právne služby a v súdnom konaní si nemôže nič uplatňovať, uplatňovať si môže v súdnom konaní len on náhradu trov konania, spočívajúcej v náhrade trov právneho zast., že úvaha súdu, že jeho zást. sa nemohol pripraviť na právne zast., keďže nemal vedomosť o predmete konania, je bezobsažná, že nakoľko udalosti sa vyvíjajú v príčinnej súvislosti po časovej osi od minulosti, cez prítomnosť do budúcnosti, tak ak má žalobca na mysli, že nepoznal obsah žaloby a jej prílohy, tak s tým súhlasí a k tomu asi nie je potrebné nič dodať, len to, že žalobu s prílohami ešte objektívne nemohol mať k dispozícii, že prevzatie a príprava zast. však pri jeho vstupe do konania nemôže spočívať v nemožnej skutočnosti, ak pod nemožnosťou poznania predmetu konania má žalobca na mysli žalobu, ktorú mu súd ešte nemohol doručiť, lebo ani súd pred doručením jeho vstupu nemohol vedieť, že do konania vstúpi, že žaloba mu v súdnej veci ani nebola vôbec za niekoľko mesiacov od jeho vstupu do konania, do skončenia veci doručená, aby sa k nej mohol vyjadriť, čo však nevedí, lebo na ochranu spotrebiteľa postačoval už aj len jeho samotný vstup do konania, s čím možno súd aj počítal, preto mu ani žalobu nedoručoval, že je nesporné, že súd s ním, ako s vedľajším účastníkom, zast. advokátom koná a už to je samo o sebe dôkazom o tom, že ak je advokátom zast., tak toto jeho zast. muselo nejako vzniknúť a vznik tohto zast. je obsiahnutý v úkone prevzatie a príprava zast. vrátane prvej porady s klientom a uskutočňuje sa spravidla pred tým, ako sa zast. stane účastníkom konania, ak k vzniku zast. nedochádza po tom, keď už do konania vstúpil bez zást. a, že on do konania vstúpil, zast. advokátom, a nezdá sa, žeby to bolo pre súd sporné. Uznal, že je pravdou, že jeho prvé podanie spočíva v oznámení o vstupe do konania, že tento jeho postup vyplýva z § 93 ods.3 O. s. p., ale pýtal sa ako to odôvodňuje nepriznanie trov, že je pravdou, že v

prvom podaní žiada o zaslanie žaloby, ale ako to odôvodňuje nepriznanie trov, že je pravdou, že v prvom podaní si uplatňuje náhradu trov konania, postupuje tak podľa § 151 ods. 4 O. s. p., lebo čoraz viac konaní totiž končí ich zastavením, „od stola“, keď dodávatelia berú žaloby späť po tom, ako sa dozvedia, že do konania vstúpil, ide len o to, že podľa § 151 ods.4 O. s. p., podmienkou na to, aby súd vyzval účastníka konania na vyčíslenie trov konania, je práve to, aby účastník podal predtým návrh na rozhodnutie o trovách, že dopredu nemôže vedieť, či žalobca vezme žalobu späť, preto je účelné a dôvodné a v súlade s požiadavkou zák., navrhnúť rozhodnúť o trovách už v jeho prvom podaní, lebo na ďalšie už nemusí mať priestor a v takom prípade, nepodania návrhu na rozhodnutie o trovách, ho súd nie je povinný na vyčíslenie trov konania vyzvať, ale ako to odôvodňuje nepriznanie trov. Pokiaľ žalobca sa snaží navodzovať vo svojich úvahách situáciu, akoby jeho zást. konal bez jeho vedomia, proti takýmto úvahám sa dôrazne ohradil a ubezpečil súd, že so svojim zást. je minimálne raz týždenne v osobnom kontakte a je v dennodennom kontakte telefonickým a e-mailovým. K rozhodovaniu o náhrade trov konania, vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, si dovolil predložiť, napr. 3 rozhodnutia Krajského súdu (ďalej len KS) Košice, 3 rozhodnutia KS Banská Bystrica a 16 rozhodnutí KS Prešov (označil ich sp. zn. a dňom rozhodnutia) a poukázal na rozsudok súdneho dvora EÚ C-279/09. Do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O. s. p., podľa ktorého trovy konania sú, o. i. náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát a uviedol, že názor súdu je v rozpore s jeho znením. V prípade pochybností a vzhľadom na postoj súdu pri výklade újnyých noriem v otázke práva vedľajšieho účastníka, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľa, zast. advokátom a v prípade úspechu, práva na náhradu trov konania, navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke: 1. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl.47 v spojení s čl.38 Charty základných práv EÚ a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod právom združení podľa čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania, 2. Či čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl.47 v spojení s čl.38 ods.1 Charty základných práv EÚ sa majú vykladať tak, že združeniu patrí náhrada trov za úspešné vedenie sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky, podľa čl.6 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa smernice Rady 2005/29/ES. Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že združeniu patrí náhrada trov konania, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania alebo sa rozhodlo o späťvzati žaloby žalobcom, po vznesení námietky premlčania, 3. Či právna úprava, akou je § 142-§ 151 O. s. p. odporuje právu EÚ, ak neumožňuje združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov náhradu trov konania, napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi náhradu trov konania priznať umožňuje a 4. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a združení na súdnu ochranu podľa čl.47 v spojení s čl.38 Charty základných práv EÚ a čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ak súd neprizná právo na náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo združeniu, napriek ich úspechu v súdnom konaní a pritom sa nevyporiada s odlišnými rozhodnutiami v porovnateľných veciach, ktoré mu boli predložené a ktoré sú zjavne právne odlišne odôvodnené. Inak navrhol uznesenie v napadnutom výroku zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania, nakoľko súd mal - podľa jeho názoru - rozhodnúť podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p., s použitím § 151 ods. 4 O. s. p. Napokon uviedol, z čoho doterajšie trovy konania pozostávajú.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vedľajší účastník podal odvolanie voči výroku o trovách konania, v ktorom poukázal na Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na právo EÚ, ako aj na viaceré ust. O. s. p. a zároveň podal návrh na prejudiciálne konanie. Citujúc znenie § 93 ods.1,2,§ 137,§ 142,§ 146 ods.2 a § 150 O. s. p., ďalej uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a, že obdobný právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012 (citoval z neho). Poukázal na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.). Zdôraznil, že nevidí význam v právnom zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, že spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zast. vedľajším účastníkom, že v danom prípade nemožno prijať záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohol uskutočniť samotný vedľajší účastník bez právneho zast., že z aktívnej činnosti vedľajšieho účastníka je zrejmé, že disponuje

rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní a, že obdobný názor vyjadril aj Okresný súd (ďalej len OS) Nitra v rozhodnutí 25C/58/2012, z ktorého citoval. Zastával názor, že ak sa vedľajší účastník rozhodne využiť pre zast. v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje) musí trovy právneho zast. znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj KS v Bratislave v svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, v ktorom potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu (citoval právny názor KS v Bratislave), že uvedený právny názor KS v Bratislave doplnil a rozvinul v rozhodnutí 3Cob/259/2011 (aj z neho citoval), že účelom právneho zast. je predovšetkým zast. záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zast. vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže ten sa sám prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania, že skutočnosť, že sám bez právneho zast. vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi SR vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, príp. občanov SR v týchto sporoch sám zastupuje, potvrdzuje, že jeho právne zast. v predmetnom spore je nehospodárne. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať na právny názor (citoval ho) vyslovený KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 13Co/105/2012, podporený a doplnený v jeho rozhodnutí 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález ÚS SR II.ÚS78/03 (aj z neho citoval), že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/36/2012 a rovnako aj v rozhodnutí 13Co/35/2012 (citoval z ich odôvodnenia). Zastával názor, že vyjadrenia zást. vedľajšieho účastníka v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu) a opäť zdôraznil, že má za to, že takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník, že na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí 13C/14/2012 už aj OS Bratislava II a, že obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj OS Bratislava IV v rozhodnutí 8C/303/2011 (z ktorých citoval) a, že podaniam vedľajšieho účastníka venoval pozornosť aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012 (i z neho citoval). Ďalej si dovoľil poukázať na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/91/2012 a podotkol, že obdobný právny názor vyjadril aj OS Bratislava I v rozhodnutí 7C/77/2011 (citoval aj z nich) a pokiaľ vedľajší účastník v podanom odvolaní v súvislosti s dôvodnosťou svojich trov konania poukazuje na § 137 O. s. p., zastával však názor, že združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý žalovaného v konaní nezastupuje (citoval právny názor vyjadrený KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012), z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného prepisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zároveň zastával názor, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zast. advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Uvedol, že v zmysle uvedeného nevidí význam v právnom zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, že spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zast. vedľajším účastníkom a, že v danom prípade nemožno prijať záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zast. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a náhradu trov konania mu nepriznal. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka, uviedol, že má za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnuté posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže SD EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom EÚ, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci a zmysle uvedeného mal za to, že priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi je výlučne v kompetencii vnútroštátneho súdu. Zároveň si dovoľil poukázať na to, že vedľajší účastník sa prezentuje ako organizácia na ochranu spotrebiteľov, avšak z urputnej snahy o predloženie prejudiciálnych otázok na SD EÚ, ohľadom nároku združenia na ochranu spotrebiteľa na náhradu trov konania, možno nadobudnúť skôr dojem ochrany najmä svojich záujmov. V zmysle uvedeného mal za to,

že návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky na SD EÚ je nedôvodný a účelový, nakoľko posúdenie priznania náhrady trov konania patrí jednoznačne do právomoci vnútroštátneho súdu. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré podrobne špecifikoval.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo podstatná časť v ňom uvedených skutočností, nemá pre rozhodnutie v prejednávanej veci nijaký právny význam.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaný žiadne trovy neuplatnil a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania a požiadanie Súdneho dvora EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach nebolo možné vyhovieť.

Účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdneho dvora spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdny dvorom pri výklade práva EÚ. Je vecou vnútroštátneho (všeobecného) súdu, pred ktorým začal spor a ktorý má zodpovednosť za rozhodnutie vo veci samej, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke na vydanie rozsudku vo veci samej, relevantnosť otázok, ktoré mu položí, ako aj to, či sú splnené predpoklady, za splnenia ktorých vnútroštátny súd konajúci o veci nemá povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku Súdny dvoru. Povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku nevzniká v každom prípade. Z primárneho práva EÚ a judikatúry Súdneho dvora vyplývajú viaceré výnimky z povinnosti predložiť prejudiciálnu otázku, konkrétne ak a) odpoveď na prejudiciálnu otázku by nemala žiadny význam pre vytvorenie právneho základu na rozhodnutie vo veci samej, b) ide o otázku, ktorá bola v skutkovo a právne podobnom prípade vyriešená Súdny dvorom alebo o právnu otázku, ktorá sa vyriešila v judikatúre Súdneho dvora bez zreteľa na to, v akých konaniach bola predložená (princíp „acte éclairé“) alebo ak c) je výklad práva EÚ taký jasný, že nevznikajú žiadne rozumné pochybnosti o výsledku (princíp „acte clair“). V prípade ak sú tieto podmienky splnené, všeobecný súd môže a musí aplikovať právo EÚ, resp. musí mu priznať účinky závislé, o. i. aj od druhu prameňa, v ktorom je predmetné pravidlo vyjadrené, bez toho, aby sa musel obrátiť s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor.

V prejednávanej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únievého práva, nakoľko právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom umožňuje aplikáciu únievého práva.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.